

"...

I- İPTAL ve YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

".

III. GEREKÇE

6460 sayılı "Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 13. maddesinin Anayasaya Aykırılığı:

Ülkemizin birliğini, bütünlüğünü, barış ortamını tehdit eden ve eğitim birliğimize büyük darbe niteliğinde olan son yasal düzenleme 30 Nisan 2013 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiş olan, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun olmuştur. Bu düzenleme ile eğitim sistemimiz tamamen denetimsiz kalacak, her türlü illegal örgütün körpecik beyinleri kendi ideolojileri ile rahatlıkla biçimlendirebileceği tarzda okul, kurs, dersane açmasına imkan verilecektir.

Bu yasa ile eğitim birliğini sağlayan, laikliği teminat altına alan, eğitim kurumlarına kalite ve denetim getiren, Türk Ceza Kanunu'nun 263. maddesi tamamen ortadan kaldırılmıştır.

Ayrıca, 6460 sayılı "Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun ile değişiklik yapılan maddelerin hemen hemen tamamına yakını HUMK maddelerinin henüz yürürlükten kalkmamış maddelerindeki değişikliği içermesine karşın kanunun m.13 ile Türk Ceza Kanununun 263. maddesinin yürürlükten kaldırılması da öngörülmüştür. Türk Ceza Kanununun 263. maddesinin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin maddesinin Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununda değişiklik öngören 6460 sayılı Yasaya monte edilmesi yasa yapma tekniği açısından kesinlikle doğru değildir.

765 sayılı Ceza Kanununun 261. maddesinde düzenlenen "Kanuna aykırı eğitim kurumu" suçu 2004 yılında yürürlüğe giren 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda 263. maddede düzenlenmiştir.

2004 yılında 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ile 263. maddede yapılan düzenleme son derece yerinde bir hükümlerle, " Kanuna aykırı olarak eğitim kurumu açanlara, bunları çalıştıranlara ve bu kurumlarda kanuna aykırı olarak açıldığını bildiği halde öğretmenlik yapanlara altı aydan üç yıla kadar hapis cezası verileceğine" ilişkin bir düzenlemeyi içermekteydi.

İktidar ilk olarak, 29.6.2005 tarihli 5377 sayılı Yasa ile yapılan değişiklikle yasa dışı eğitim kurumları açanlara verilecek hapis cezalarını azaltmış, ayrıca hapis cezalarının paraya çevrilme yolunu da açmıştır. O dönemde 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda 263. maddesi şu şekilde değiştirilmiştir:

29.6.2005 tarihli 5377 sayılı Yasa ile yapılan değişiklik

(1) Kanuna aykırı olarak eğitim kurumu açan veya işleten kişi üç aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.

O tarihte yapılmak istenen bu değişiklik Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından bir daha görüőülmek üzere TBMM ne iade edilmiştir. İade gerekçesinde yasaya aykırı eğitim kurumu açmak ve işletmek suçunun cezasının bu kadar hafifletilmesinin ayrılıkçı terör örgütlerinin, misyonerlerin ve din devleti yanlısı tarikatların yasadışı bir şekilde açacakları eğitim kurumlarının önünü açacağı belirtilerek bu türden kurumların kontrolünün sadece yöneticilerin yetkisine bırakılmasının yasaya aykırılığa süreklilik kazandırabileceğine işaret edilmiştir.

Yapılmak istenen değişikliğin,

- Anayasanın 42. maddesinde belirtilen eğitim ve öğretimin Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre devletin denetim ve gözetimi altında olması ilkesine aykırı olduğu,

- Anayasanın 2. maddesinde belirtilen laiklik ilkesine aykırı olduğu,

- Anayasanın 3. maddesinde belirtilen Türkiye devletinin ülkesi ve ulusuyla bölünmez bir bütün olduğu ilkesine aykırı olduğu

- Anayasanın 174. maddesinde korumaya alınan devrim kanunlarına ve öğretim birliği yasasına aykırı olduğu belirtilerek; TBMM'ne Cumhurbaşkanı tarafından yasa iade edilmiş, ancak o dönemde de iktidar olan Adalet ve Kalkınma Partisinin çoğunluk oylarıyla yasada hiçbir değişiklik yapmaksızın yeniden TBMM'de yasalaşması sağlanmıştır.

Siyasi iktidar şimdi ise, yaklaşık sekiz yıl sonra daha radikal bir değişiklik yaparak, 6460 sayılı "Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 13. maddesi ile Kanuna aykırı eğitim kurumu açmak ve işletmek tamamen suç olmaktan çıkartılmıştır. TBMM Alt Komisyon görüşmeleri sırasında Anamuhalefet Partisi'nin gösterdiği tepkiler üzerine Adalet ve Kalkınma Partisi mensubu komisyon üyeleri tarafından bu maddenin yürürlükten kaldırılmasıyla kanuna aykırı eğitim kurumlarının yaptırımsız kalmadığı ve 5442 İl İdaresi Kanununun 9. ve 32. maddeleri uyarınca Vali ve Kaymakamların bu konuda yetkili oldukları, gerektiğinde bu kurumları kapatabilecekleri, Kabahatler Kanununa göre de ceza verebileceklerini belirtmişlerdir.

Ancak İl İdaresi Kanununun 9. maddesindeki Valilerin görev ve yetkilerine, 31. maddesindeki Kaymakamların görev ve yetkilerini düzenleyen maddelere baktığımızda Vali ve Kaymakamlara hiçbir şekilde kanuna aykırı eğitim kurumlarının denetlenmesi, kapatılması vb. konularda açık bir yetki verilmediği görülmektedir. Dolayısıyla bu suç yaptırımsız hale getirilmekte ve terör örgütlerinin, tarikatların kanuna aykırı eğitim kurumu açmasının yolu tam anlamıyla açılmaktadır.

Yine bazı siyasi iktidar yetkilileri Eğitim Kanununda zaten bu konuda yaptırım ve cezaların olduğundan, bu nedenle Türk Ceza Kanununda her hangi bir düzenlemeye ihtiyaç olmadığından bahsetmektedir. Ancak durum hiç de sanıldığı gibi değildir.

Her ne kadar İlköğretim ve Eğitim Kanununun 59. maddesinin üçüncü fıkrasında "İlköğretim çağında bulunan ve mecburi ilköğretim kurumlarına devam eden çocukların bu kanunda gösterilen ve Milli Eğitim Bakanlığınca açılmasına izin verilmiş olunanlar dışında, her ne ad altında kurulmuş olursa olsun, özel kurs ve dershanelere kabulü yasaktır." hükmüne yer verilmişse de maddenin devamında,

MEB'denizin almadan bu tarz eğitim kurumu açanlara, yaptırım olarak sadece, "dört yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verileceğinin" belirtilmesi bu yasağı tamamen anlamsız kılmaktadır. Yaptırımı caydırıcı olmayan bir kanun maddesinin hiç bir geçerliliği bulunmayacağı gibi, Milli Eğitim Bakanlığı'nın izni haricinde, kanuna aykırı olarak eğitim kurumu açıldığı takdirde, artık yasalarımızda bu kurumların kapatılacağına ilişkin bir düzenleme olmadığından, bu kurumlar yalnızca mülki amire 400-1000 TL arası bir idari para cezası ödeyerek, faaliyetlerine devam edebilecekler, kapatılmayacaklardır.

Özetle, bir taraftan her türlü yasa dışı örgütün kendi propagandalarını yapacakları, ideolojilerini yayabilecekleri, eğitim kurumları açmaları yaptırımsız hale getirilirken, diğer taraftan da bölücü hatta yasa dışı tarikat ve cemaatlerin kontrolsüz eğitim vermelerinin önü tamamen açılmıştır. Bunların yanında, kaçak Kuran kurslarının, tekke, zaviye, türbe gibi yerlerin fiili olarak serbest bırakılmasına, her isteyenin izin almadan eğitim kurumu açmasına, eğitim kurumlarında yeterli formasyona sahip olmayan öğretmenlerin görev almasına ve eğitim kalitesinin düşmesine de zemin hazırlanmış olmaktadır.

Artık anne-babalar, çocuklarını gönderdikleri eğitim kurumlarının kanuna aykırı olup olmadığını ya da öğretmenlerinin gerekli yeterliliklere sahip olup olmadıklarını bizzat denetlemek zorundadır. Çünkü Devlet Anayasasının 42 inci ve 174 üncü maddesine aykırı olarak bu denetimi kendi üzerinden atmış, dolayısı ile eğitim sistemimiz tamamen korumasız bırakılmıştır.

Söz konusu 263 üncü maddenin yürürlükten kaldırılması ile, yasaya aykırı eğitim kurumlarının açılıp işletilmesi özendirilmekte ve çalışmalarını sürdürmelerine olanak sağlanmaktadır.

Kuşkusuz buradaki "yasalara aykırı" kavramı, yasalarla birlikte Anayasayı da kapsamakta ve anayasal ilke ve kurallara aykırı eğitim kurumlarını da işaret etmektedir.

765 ve 5237 sayılı yasalarda yasaya aykırı eğitim kurumu açma, işletme eylemleri suç olarak düzenlenmiştir. Bunun amacı, eğitim kurumlarını Devlet'in gözetim ve denetimi altında tutarak, eğitim ve gözetim hakkının kötüye kullanılıp, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına aykırı eğitim ve öğretim yerlerinin açılmasını önlemektir.

Anılan yasaların hedefinin, ayrılıkçı terör örgütlerinin, misyonerlik etkinliklerinin, din devleti oluşturmaya çalışan tarikatların, yasa dışı yollarla okul, eğitim kurumu, kurs açmalarının olanaksızlaştırılması; böylece gençliğimizin çağ dışı, bölücü ve Türkiye Cumhuriyetinin kuruluş felsefesine aykırı biçimde eğitilmesinin önlenmesi olduğu açıktır.

6460 sayılı Yasada ise bu hedefin açıkça çiğnendiği ve gözetilmediği görülmektedir.

Bu durum öncelikle laik eğitim ilkesi açısından bir tehlikedir.

Anayasamızın başlangıç bölümünde,

- Yüce Türk Devletinin bölünmez bütünlüğünü belirleyen bu Anayasa'nın, Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda anlaşılması, sözünün ve ruhunun bu yönde mutlak sadakatle yorumlanıp, uygulanması gerektiği,

- Hiçbir etkinliğin Atatürk ilke ve devrimleri karşısında koruma göremeyeceği,

- *Laiklik ilkesi gereği kutsal din duygularının Devlet işlerine ve politikaya kesinlikle karıştırılmayacağı,*

belirtilmiştir.

Böylece Cumhuriyetin niteliklerinin en önemlisi ve diğer niteliklerinin temeli olan laiklik, Anayasamıza yön veren ilkeler arasındaki yerini almış ve tanımını bulmuştur.

Bu tanıma göre laiklik, dinin, sosyal, siyasal ve hukuksal bir güç ve düzenleyici olmasını önleyen temel ilkedir. Bu işlevine uygun olarak Anayasa'nın 24 üncü maddesinde de,

- *Devlet'in sosyal, ekonomik, siyasal ve hukuksal temel düzeninin kısmen de olsa din kurallarına dayandırılmayacağı,*

- *Dinin ya da din duygularının yahut dince kutsal sayılan şeylerin, siyasal ya da kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla kötüye kullanılmayacağı,*

açıkça belirtilmiştir.

Anayasa'nın 13 üncü maddesinde, temel hak ve özgürlüklerin laik Cumhuriyet'in gereklerine uygun olarak yasayla sınırlanabileceği; 14 üncü maddesinde de, Anayasa'da yer verilen hak ve özgürlüklerin laik cumhuriyeti ortadan kaldırmayı amaçlayan etkinlikler biçiminde kullanılmayacağı ifade edilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin 07.03.1989 gün ve E.1989/1, K.1989/12 sayılı Kararında (R.G.7.3.1989, Sa. 25);

"Anayasa Mahkemesi'nin 21.10.1971 günlü, 53/76 sayılı; 03.07.1980 günlü, 19/48 sayılı; 25.10.1983 günlü, 2/2 sayılı ve 04.11.1986 günlü, 11/26 sayılı kararlarında laikliğin hukuksal, sosyal, siyasal tanımları yanında, ulusal ve hukuksal değeri geniş biçimde belirtilmiş, özenle korunması gereken anayasal ilke niteliği vurgulanmış, Türk Ulusu'nun yücelmesi bakımından laikliğin Anayasa'da öngörülen kimi sınırlamaları zorunlu kılan bir neden, Anayasa'da benimsenmiş bütün temel ilkelere egemen bir düşünce olduğu yinelenerek ortaya konulmuştur.

Bu kararlara göre:

a) Dinin devlet işlerinde etkili ve egemen olmaması,

b) Dinin, bireyin manevi yaşamına ilişkin olan dini inanç bölümünde, aralarında ayırım gözetilmeksizin, sınırsız bir özgürlük tanınarak dinlerin anayasal güvence altına alınması,

c) Dinin, bireyin manevi yaşamı aşarak toplumsal yaşamı etkileyen eylem ve davranışlara ilişkin bölümlerinde, kamu düzenini, güvenliğini ve yararını korumak amacıyla sınırlamalar yapılması ve dinin kötüye kullanılmasının ve sömürülmesinin yasaklanması,

ç) Kamu düzeninin ve haklarının koruyucusu sıfatıyla, dinsel hak ve özgürlükler konusunda devlete denetim yetkisi taranması,

laiklik ilkesinin gereği olarak anlaşılmaktadır.

Yine Anayasa Mahkemesinin bu kararında,

"Hukukun ikiliğini, ayrıcalık ve eşitsizlikleri kaldıran, dinsel sömürüyü önleyen, siyasal ve sosyal kurumları güçlendiren laiklik, öğretim ve eğitime de ışık tutmuştur. Laik öğretim ve eğitim bilimsel çalışmaların en olumlu ortamıdır. Dine karşı yansızlık nasıl dine karşıtlık olarak alınamazsa, laik öğretim-eğitim de inanç özgürlüğü engeli sayılamaz. Öğretim ve eğitimin zorunluluk koşulları, inanç özgürlüğünü ortadan kaldırmaz. Bu özgürlük de anayasal güvenceye bağlanmıştır. Ancak, din ve ahlak eğitim ve öğretimi devletin gözetim ve denetimi altında yapılır.

Devlete, dinsel konularda denetim ve gözetim hakkı tanınması, din ve vicdan özgürlüğünün demokratik toplum düzeninin, gereklerine aykırı bir sınırlama sayılamaz. Devlet-din özdeşliğinin, yol açtığı zararlar laiklikle önlenmiş, çağdaş uygarlık yolu laiklik ilkesiyle açılmış, bağımsız bir hukuk kurumu olarak yeni yapısına kavuşmuştur. Demokrasiye geçişin de aracı olan laiklik, Türkiye'nin yaşam felsefesidir. Laik devlette, kutsal din duyguları politikaya; dünya işlerine, hukuksal düzenlemelere kesinlikle karıştırılmaz. Bu tür düzenlemeler; dinsel gerekler ve düşüncelerle değil, bilimsel verilerden yararlanılarak kişi ve toplum gereksinimlerine göre yapılır. Bireyin özgür iradesine bağlı din duygularının zorlamadan korunması da bu biçimde sağlanmış olmaktadır. Eğitsel ve kültürel yaşantıyı yönlendirmek amacıyla laikliğe aykırı eğitim ve öğretim de gerçekleştirilemez."

Anayasa'nın 130 uncu maddesinde öngörülen "çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan" düzen, laiklik ilkesinin göz ardı edildiği bir ortam da olamaz. Devletin varlığı ve bağımsızlığı, ulusun ve ülkenin, bütünlüğü ve bölünmezliği aleyhine davranılamayacağını da içeren bu maddenin, ulusallık, bağımsızlık ve ulusal birlik için katkılarının laikliği dışarıda bırakması düşünülemez. Aklın ve gözlerin yönlendirdiği bilimsel çalışmaya katılacak kimselerin bilimsel gerekler dışında bir etkiyle karşılaşmaksızın yetiştirilmeleri, gerekir. Eğitim, yalnız bilimsel istemler doğrultusunda yapılması, doğmalardan ve bilime ters düşen etkilerden uzak tutulmasıyla sağlanır."

denilmiştir.

Açıklanan bu duruma ve verilere göre, laik bir Devletten söz edilebilmesi için bütün kuruluşlarında ve işlevlerinde olduğu gibi Devletin temel işlevlerinden olan eğitimin de laiklik ilkesi esas alınarak yapılması Anayasa ve kanunlarımızın, gereğidir.

Eğitimde laik Devlet ilkesinin tanınmaması ve eğitimin bu ilke doğrultusunda yapılmaması, bu alanın cemaatlere terk edilmesi sonucunu doğurur. Din eğitimi de laik Devlet anlayışına, Türk inkılabının temel ilkelerine, çağdaş bilime, bilimsel düşünce kurallarına aykırı şekilde yapılamaz.

Yukarıda etraflıca açıklandığı üzere, Devletin temel işlevlerinden olan eğitimin laiklik ilkesi esas alınarak yapılması, Anayasa ve kanunlarımızın gereğidir. Bu gereğe aykırı yasa dışı eğitim kurumu açılması, kuşkusuz toplumun önem verdiği ağır bir suç oluşturmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin 19.9.2000 gün ve E.1999/39 K.2000/23 sayılı kararında,

"Yasa koyucu, kuşkusuz, Anayasa'nın ve ceza hukukunun temel ilkelerine bağlı kalmak koşuluyla cezalandırmada güdülen amacı da gözeterek hangi eylemlerin suç sayılacağını ve bunlara verilecek cezanın türü ve miktarı ile artırım ve indirim nedenlerini saptayabileceği gibi kimi suçları işleyenler için "erteleme" adı altında bir düzenleme de öngörebilir."

denilmiş ve Yüksek Mahkemenin 19.7.1991 gün ve E.1991/15, K.1991/22 sayılı kararında da,

"Suçlu, topluma uyum zorlukları gösteren ve uyumsuzluğunu suç işlemekle açığa vuran kimsedir. Cezanın caydırıcılığı ve suçlunun topluma uyum sağlayabilmesi başka bir deyişle topluma yeniden kazandırılması, ceza politikasının temel ilkesini oluşturur. Toplumun suça verdiği önem ve suçun ağırlığı, cezanın farklılaştırılmasına ya da ağırlaştırmasına esas olur. Bu husus, devletin cezalandırma politikasına uygun olarak Yasa koyucunun bu konudaki değerlendirmesine ve takdirine göre belirlenir."

görüşüne yer verilmiştir. Anayasa Mahkemesinin bu görüş ve değerlendirmeleri karşısında kanuna aykırı eğitim kurumu açılıp çalıştırılması suçuna verilecek cezanın da; cezalandırmada güdülen amaca ve ceza politikasının temel ilkesine uygun olarak tespit edilmesi, Anayasa'nın 2 inci maddesinde ifade edilen "Hukuk Devleti" olmanın bir gereğidir.

6460 sayılı yasanın 13 üncü maddesi ile, yasaya aykırı eğitim kurumlarının açılıp işletilmesi ve bu tür kurumları adeta özendirilmesi, beceri kursu, okul, yurt gibi kurumları paravan yapan terörist ve bölücü yuvalarının da serbest bırakılması anlamına gelmektedir. Yasanın uygulanmasıyla birlikte, suç için öngörülen ceza, cezalandırmada güdülen amaca ve ceza politikasının temel ilkesine uygun olarak tespit edilemeyecektir. Bu durum da Anayasa'nın 2 inci maddesinde ifade edilen "laiklik" ve " "Hukuk Devleti" ilkelerine aykırıdır.

Diğer taraftan, Anayasa'nın 42 inci maddesinin üçüncü fıkrasında, "Eğitim ve öğretim, Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre, Devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılmaz" hükmüne amirdir. Anayasa'da "bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılmayacağı"nın açıkça vurgulanması, bu esaslara aykırılığı saptananların kapatılmasının da zorunluluğunu göstermektedir.

Kaldı ki,

Devlet'in görevi yasalara aykırı eğitim kurumlarını yaşatmak değil, temelli ortadan kaldırmaktır. Devlet, yasaya aykırı eğitim kurumlarının açılmasını, yapacağı düzenlemelerle başından önlemek zorundadır. Anayasa'nın 42 inci maddesinin üçüncü fıkrasında, Devlet'e bu

Esas Sayısı : 2013/76
Karar Sayısı : 2013/144

amaçla gerekli yasal ve yönetsel düzenlemeleri yapma görevi verilmiştir. Bu, başta yasama organı olmak üzere tüm Devlet organlarının yükümlülüğüdür.

Kanuna aykırı olarak açılan eğitim kurumlarının hiç bir cezai yaptırıma tabi tutulmaksızın faaliyet göstermesinin önünün açılması, yasalara aykırı eğitim kurumlarını yapacağı düzenlemelerle başından önleme, açılanları da kapatma konusunda Devlete verilen yükümlük ile bağdaşmadığından iptali istenen bu düzenleme, Anayasa'nın 42 inci maddesinin üçüncü fıkrasına da aykırı düşmektedir.

Öte yandan, Anayasa'nın 174 üncü maddesinde, Türk toplumunu çağdaş uygarlık düzeyinin üstüne çıkarma ve Türkiye Cumhuriyeti'nin laiklik niteliğini koruma amacı güden devrim yasaları tek tek sayılarak anayasal güvenceye alınmıştır.

Ülkemizde laik öğretime geçiş, Anayasa'nın 174 üncü maddesiyle korumaya alınan 03 Mart 1924 günlü, 430 sayılı Öğretim Birliği Kanunu ile gerçekleştirilmiştir. Bu Kanun ile,

- Türkiye'deki tüm okullar, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlanmış,*
- Şeriye ve Evkaf Bakanlığı ile vakıflarca yönetilen medreseler ve dini eğitim veren okullar kapatılmış,*
- Diyanet uzmanları yetiştirmek üzere ilahiyat fakültesi, imam ve hatip gibi din hizmetlerini yürüteceklerin yetiştirilmesi amacıyla okullar açılması için Milli Eğitim Bakanlığı'na görev ve yetki verilmiştir.*

Öğretim birliği ilkesinin amacı, akla ve bilime dayalı programlarla çağdaş uygarlık hedefine yönlendirilmiş yurttaşlar yaratmaktır.

İkili öğretim, yani bir yanda akla ve bilime, öte yanda dinsel öğretime dayalı öğretim toplumda ikiliğe yol açacak, kaos ve karmaşa yaratacaktır. Bunun çağdaşlaşma hedefine ve ulusal birliğe zararı açıktır.

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun "İmam Hatip Liseleri" başlıklı 32 inci maddesinde, "İmam - hatip liseleri, imamlık, hatiplik ve Kur'an kursu öğreticiliği gibi dini hizmetlerin yerine getirilmesi ile görevli elemanları yetiştirmek üzere, Milli Eğitim Bakanlığınca açılan ortaöğretim sistemi içinde, hem mesleğe hem yüksek öğrenime hazırlayıcı programlar uygulayan öğretim kurumlarıdır." denilmek suretiyle bir yandan eğitim kurumlarının, bu bağlamda Kuran kurslarının Atatürk ilke ve devrimleri ile çağdaş bilim ve eğitim esaslarına aykırı eğitim verip vermediği Devlet'in gözetimi ve denetimine bırakılırken, öte yandan da Kuran kursu öğreticiliği gibi dini hizmetleri yerine getirebilecek elemanların yetiştirilmesi görevi öğretim birliği ilkesine uygun olarak Devlet okullarına verilmiştir.

Devlet gözetimi ve denetiminin olmadığı ya da sonuç vermediği ortamlarda dinsel ve bilimsel ikili eğitimin gelişip yerleşmesi kaçınılmazdır.

6460 sayılı Yasanın 13. maddesiyle kanuna aykırı eğitim kurumları açmanın suç olmaktan çıkarılması zaman içinde yasal olmayan eğitim kurumları aracılığı ile Anayasa'nın 24 üncü maddesine aykırı biçimde dinin siyasete alet edilmesini, Öğretim Birliği Yasasına aykırı olarak eğitimin ikileştirilmesini daha da hızlandıracaktır. Yasaların izin vermediği kurumlarda ve yasaların izin vermediği biçimde eğitim yapılmasına, bu yerleri açmanın ve çalıştırmanın neredeyse teşvik edilmesine, bu kurumlara dolaylı destek verilmesine, zaman içinde ikili eğitime yol açacak nitelikteki düzenlemenin, laiklik ve öğretim birliği ilkeleriyle, çağdaş ve bilimsel eğitim anlayışıyla ve Cumhuriyet'in kuruluş felsefesiyle bağdaşmayacağı açıktır. Bu nedenle de iptali istenen düzenleme, Anayasa'nın 174 üncü maddesi ile de bağdaşmamaktadır.

Diğer taraftan, bu tür yasalara aykırı eğitim kurumlarının, terörist, bölücü eğitimleri vermek amacıyla açılması da imkan dahilinde olduğu için bu tür eğitim yerleri açmaya ve çalıştırmaya teşvik edercesine yapılan bu düzenlemenin, Devlete Anayasa'nın 5 inci maddesinde verilen "Türk Milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak" olan temel amaç ve görevlerle de bağdaşmayacağı ortadadır.

Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır ve bir yasa kuralının Anayasanın herhangi bir kuralına aykırılığının tespiti, onun kendiliğinden Anayasanın 11 inci maddesine de aykırılığı sonucunu doğurur (Anayasa Mahkemesinin 03.06.1988 tarih ve E. 1987/28, K. 1988/16 sayılı kararı, AMKD., sa.24, shf. 225).

Açıklanan nedenlerle, 6460 sayılı "Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 13. maddesi ile 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 263 üncü maddesinin yürürlükten kaldırılması Anayasa'nın 2 inci maddesine; 5 inci maddesine; 11 inci maddesine; 42 inci maddesinin üçüncü fıkrasına ve 174 üncü maddesine aykırı olup, 6460 sayılı yasanın 13. maddesinin iptali gerekmektedir

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

6460 sayılı "Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 13. maddesi ile 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 263 üncü maddesinin yürürlükten kaldırılması Anayasa'nın 2 inci maddesine; 5 inci maddesine; 11 inci maddesine; 42 inci maddesinin üçüncü fıkrasına ve 174 üncü maddesine aykırı olup, Devletin temel işlevlerinden olan eğitimin, laik Devlet anlayışına, Türk inkılabının temel ilkelerine, çağdaş bilime, bilimsel düşünce kurallarına aykırı şekilde yapılmasının önünü açmakta; öğretim birliği ilkesini zedeleyerek ikili eğitim doğrultusundaki gelişmelere zemin hazırlamakta; terörist, bölücü eğitimini kolaylaştırmakta ve yaptırımsız bırakmaktadır. Bu nedenlerle, bu hükmün uygulanması halinde sonradan giderilmesi güç ya da olanaksız durum ve zararlar doğabilecektir. Arz ve izah olunan nedenlerle, söz konusu kural hakkında yürürlüğünün durdurulması istenilmektedir.

V. SONUÇ VE İSTEM

Esas Sayısı : 2013/76
Karar Sayısı : 2013/144

6460 sayılı "Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 13. maddesi Anayasa'nın 2 inci maddesine; 5 inci maddesine; 11 inci maddesine; 42 inci maddesinin üçüncü fıkrasına ve 174 üncü maddesine aykırı olduğundan iptaline ve iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz."